

Győri Ítéltábla
Gf.IV.20.221/2012/2.szám

A Győri Ítéltábla a dr. Posta Attila ügyvéd által képviselt **felperesnek a** Soltészné dr. Nagy Katalin ügyvéd által képviselt **alperes** ellen vételár megfizetése iránti perében a Tatabányai Törvényszék 2012. január 30. napján kelt 13.G.40.046/2010/21. számú ítélete ellen a felperes részéről 22. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja, az alperes marasztalását 5.530.814,- (Ötmillió-ötszázharmincezer-nyolcszáztizennégy) Ft tőkére, és 259.500,- (Kettőszázötvenkilencezer-ötszáz) Ft-nak 2010. január 15-től, 589.875,- (Ötszáznyolcvankilencezer-nyolcszázhetvenöt) Ft-nak 2010. január 31-től, 571.750,- (Ötszázhetvenegyezer-hétszázötven) Ft-nak 2010.március 7-től, 696.625,- (Hatszázkilencvenhatezer-hatszázhuszonöt) Ft-nak 2010. március 13-tól, 68.363,- (Hatvannyolcezer-háromszázhatvanhárom) Ft-nak 2010. március 14-től, 868.038,- (Nyolcszázhatvannyolcezer-harmincnyolc) Ft-nak 2010. március 22-től, 23.038,- (Huszonháromezer-harmincnyolc) Ft-nak 2010. március 26-tól, 250.125,- (Kettőszázötvenezer-egyszázhuszonöt) Ft-nak 2010. március 28-tól, 629.500,- (Hatszázhuszonkilencezer-ötszáz) Ft-nak 2010. április 4-től, 952.750,- (Kilencszázötvenkettőezer-hétszázötven) Ft-nak 2010. április 12-től, 621.250,- (Hatszázhuszonegyezer-kettőszázötven) Ft-nak 2010. április 17-től a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű késedelmi kamatára, valamint 661.800,- (Hatszázhatvanegyezer-nyolcszáz) Ft elsőfokú perköltségre felemeli.

Az elsőfokú ítélet keresetet elutasító, valamint az egyéb költségek viselésére irányuló rendelkezéseit mellőzi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 356.500,- (Háromszázötvenhatezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az irányadó tényállás szerint a felek között 2009 novemberében szóban létrejött szerződés alapján a felperes az alperes nagyüzemi mosodájában saját fejlesztésű adagolóberendezéseket szerelt fel, biztosította a szükséges mosószereket, beállította a berendezések működését, a mosási programokat, betanította a személyzetet és elvégezte a berendezések karbantartását. Ennek során az adagolóknál jelentkező kisebb problémákat a felperes szakemberei rövid időn belül elhárították. A mosószerek értékének megfizetésétől - azok nem megfelelő minőségére hivatkozva - az alperes később elzárkózott.

A felperes keresetében 5.530.814,-Ft és törvényes késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte. A kereseti követelés jogalapját nem vitatta, azonban csupán 2.323.973,-Ft-ban ismerte el annak összegszerűségét. A követeléssel szemben beszámítási kifogást terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.323.973,-Ft-ot, valamint 139.400,-Ft részperköltséget, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kimondta, hogy egyéb költségeiket a felek maguk viselik.

Határozata indokolásában úgy foglalt állást, hogy a felperes nem bizonyította a szóban létrejött szerződés pontos feltételeit, különös tekintettel a vegyszerek egységárára. A bíróság nem tartotta elégséges bizonyítéknak e körben a felperes által kiállított és az alperes által befogadott számlák létét és a felperes által csatolt, az adott időszakra vonatkozó árlista tartalmát sem. Álláspontja szerint az árlista a szerződés feltételeinek bizonyítására olyan esetben sem elégséges, amikor egy termék kizárólagos forgalmazójától származik. Azzal, hogy az alperes más elszámolási módot állított, vitatta a felperes által megjelölt és érvényesíteni kívánt egységárat. Az elsőfokú bíróság a felperesi ügyvezető és egy felperesi alkalmazott tanúvallomását elvetette a bizonyítékok köréből, mert álláspontja szerint a nem érdektelen tanúk vallomásai ellentmondásosak voltak. Úgy foglalt állást, hogy a bizonyítási teher, a bizonyítandó tények tekintetében a jogkövetkezményekre is kiterjedő figyelmeztetés ellenére sem tett eleget bizonyítási kötelezettségének a felperes, ugyanakkor az alperes a kereset összegszerűségét részben elismerte, így ennek erejéig marasztalta az alperest. Kifejtette, hogy a késedelmi kamat tekintetében az alperes elismerő nyilatkozatot nem tett, így kamatot sem látott az elsőfokú bíróság bizonyítottnak. A fentiekben túl bizonyítottság hiányában alaptalannak ítélte és elutasította az alperes beszámítási kifogását is.

A felperes fellebbezésében az ítélet részbeni megváltoztatását, az alperes kereseti kérelem szerinti tőke és kamatai megfizetésére kötelezését kérte. Hangsúlyozta, hogy a pert megelőzően már felszólította az alperest a számlák kiegyenlítésére, aki azok helyességét az abban foglalt tételek, értékek vonatkozásában nem vitatta, csupán beszámítási kifogásra hivatkozott. Erre figyelemmel a kereseti követelés tekintetében az elsőfokú bíróság a továbbiakban tévesen telepítette a bizonyítási terhet a felperesre. Mindemellett utalt arra, hogy az érintett terméket kizárólagosan a felperes forgalmazza az országban, így annak egységára tekintetében az egyetlen adatbázis a felperesi árlista, melyet már csatolt. Az alperes a számlák befogadásával el is ismerte a termékek egységárát.

Az elsőfokú bíróság által szükségesnek ítélt szakértői bizonyítás más eredményre nem vezethetett volna, egyébként a felperesi termék más termékkel való összehasonlítására csak a termék specifikus összetevőinek ismerete alapján lett volna lehetőség. A vegyipari termékek receptúrája ugyanakkor szigorú gazdasági titkot képez, így erre nem lett volna mód.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a kamat iránti felperesi igényről kifejezetten nem rendelkezett és az ezirányú követelés elutasításának sem adta indokát. Ezen túlmenően iratellenes az ítélet a felperesi tanúk vonatkozásában, a vallomásaik nem ellentmondásosak, az ellentmondások mibenlétét az elsőfokú bíróság meg sem említette és azt sem értékelte, hogy az esetleges ellentmondások érintik-e a tényállás releváns elemeit.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges bizonyítást lefolytatta, így a rendelkezésre álló peradatok lehetővé teszik az ítélet érdemi felülbírálatát.

A felperesi fellebbezés az ítéletnek csupán a 2.323.973,-Ft-ot meghaladó tőke, valamint a kamat iránti igényt elutasító rendelkezését támadta, így ennek felülvizsgálata képezte a másodfokú eljárás tárgyát. Ennek során az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása körében részben megsértette a Pp. 206. §. (1) bekezdésében foglaltakat, amikor a felek közti szóbeli szerződés tartalmának feltárása során a bizonyítékokat nem a maguk összességében értékelte. Tévedett, mikor a felperesi szolgáltatás szerződéses ellenértékének meghatározásához szakértői bizonyítást tartott indokoltnak, és ennek felperes általi elmulasztására tekintettel a szerződés tényleges tartalmának a bizonyítékok megfelelő mérlegelése útján történő megállapítása helyett pusztán az alperes által elismert összeg erejéig marasztalta az alperest.

A perbeli esetben a felek között írásbeli szerződés nem jött létre. Mindemellett a szerződés tartalmának feltárása iránti bizonyítás eredményeképpen rendelkezésre álló adatok alapján a szerződés releváns tartalma megállapítható volt, a felperes a Pp. 164. §. (1) bekezdése alapján őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek eleget tett. A felek közötti szerződés érvényes létrejöttéhez a jogszabály nem követel meg kötelező alakszerűséget, annak lényeges tartalmi elemei tekintetében való megállapodás írásban, szóban, vagy akár a Ptk. 216. §. (1) bekezdése alapján ráutaló magatartással is létrejöhet.

A felek közötti szerződés felperesi szolgáltatás ellenértékével kapcsolatos tartalmának megállapítása nem kíván meg olyan különleges szakértelmet, amellyel a bíróság nem rendelkezik, azaz nem szakkérdés. E tekintetben a releváns tényállás a szerződéskötés körülményeinek, a felek közti gazdasági együttműködés jegyeinek (szolgáltatások teljesítése, számlázás, az ellenérték kiegyenlítése), továbbá a felek pert megelőzően és a per során tett nyilatkozatainak egybevetése és a maguk összességében való értékelése útján határozható meg.

Értékelendő, hogy a felek közti több hónapig tartó üzleti kapcsolat során a felperes többször számlázott a keresetlevél alapjául megjelölt elszámolási módnak megfelelően, tehát a felperesi vegyi termékek mennyisége és annak számlán megjelölt egységára figyelembevételével. Az alperes részéről a kezdeti szakaszban részteljesítés állapítható meg, az első három számlát maradéktalanul teljesítette (7/F/1. alatti okirat). Az alperes a felek

közötti pert megelőző egyeztetés során az elszámolás módját és a felperes által alkalmazott egységárat egyáltalán nem, és a pernek is csak egy későbbi szakaszában vitatta. A tárgyaláson meghallgatott alperesi ügyvezető sem akként nyilatkozott, hogy a felperessel a kimosott ruha kilogrammban meghatározott mennyiségéhez viszonyított egységár utólagos elszámolásában egyeztek meg. A kimosott ruha kilogrammonkénti 15,-Ft-os költsége nem a felperes által szolgáltatott mosószer ellenértékének elszámolási módja, hanem a felperes által beüzemelt berendezés előírányzott költséghatékonyságával kapcsolatos elvárás körében merült fel. Ugyanezt erősíti meg az alperes által 5/A/1. szám alatt csatolt 2010. január 8-i és február 26-i felperesi e-mail tartalma is.

Mindezen körülmények megfelelő mérlegelésével megállapítható, hogy a felek között ráutaló magatartással a felperes által alkalmazott elszámolási mód melletti tartalommal jött létre a szolgáltatás ellenértékére irányuló megállapodás. Utal arra az ítélet tábla, hogy a felperes az ezzel ellentétes tartalmú elismerő nyilatkozatát (14. számú jegyzőkönyv) a következő nyilatkozatában (15. számú irat) kellően megindokolva vonta vissza.

A kifejtettetekre tekintettel a felperes keresete a teljes tökekövetelés tekintetében megalapozott, ekként megalapozott a tökekövetelésre irányuló fellebbezési kérelme is.

Ugyancsak alapos érdemben a kamattal kapcsolatos felperesi fellebbezés is az alábbiakra figyelemmel.

A fellebbezésben foglaltakkal ellentétben az elsőfokú bíróság ugyan megindokolta a kamat iránti igény elutasítására irányuló döntését (elsőfokú ítélet 5. oldal 2. bekezdése), ugyanakkor az ott elfoglalt jogi álláspont téves. Az alperes a felperes által érvényesített követelés kiegyenlítése tekintetében késedelembe esett, pénztartozás esetében a kötelezett a késedelembe esés időpontjától kezdve a Ptk. 301. §. (1) bekezdése értelmében, tehát a törvény erejénél fogva késedelmi kamatot köteles fizetni. A törvényes késedelmi kamat gazdálkodó szervezetek kapcsolataiban irányadó mértékét a Ptk. 301/A §. (2) bekezdése, esedékességét a (3) bekezdése határozza meg.

A kifejtettetekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatva marasztalta az alperest a felperes kereseti kérelmének megfelelően a töke és késedelmi kamatai tekintetében. Ennek következtében a felperes mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárásban pernyertesnek minősül, így a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján az alperes köteles a felperes javára megfizetni a lerótt kereseti és fellebbezési illetékből, továbbá az első- és másodfokú ügyvédi munkadíjból álló perköltséget. Az ítélet tábla az ügyvédi munkadíjat az elsőfokú eljárásra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdés a.) pontja alapján 330.000,-Ft-ban, míg a másodfokú eljárásra az (5) bekezdés figyelembevételével 100.000,-Ft-ban állapította meg, mindkét összeg magában foglalja az ÁFA-t.

Győr, 2013.február 27. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

. Maurer Ádám sk.. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:
Kiadó: